

себе си, а погибелно е да навдига другото. *П. 11.* Чи пакъ защо ма толко-зи навдигашъ и ма наричашъ Българка. *Р. 28.*

Наведѣ *гл. св.* **Навѣждамъ** *гл. да.* **Навождамъ** 1) наклоню; наклоняю; склоню, склоняю: 'Сите ми 'и гла'и наведо'е, Елюмъ еденъ гла'а не наведи. *М. 198.* Боинъ нажалено наведе си главата. *Р. 156.* Казала нещастната майка и навѣла главата си. *З. 18.* Единъ строшенъ стѣлнѣ бѣше навелъ корабя възъ една страна. *Т. 98. 2)*—**о́чи**, потуплю, потупляю глаза: Той стои навелъ очи и не смѣе да шавне съ рѣка. 3) продѣну, продѣваю: Това ся казва „навиванье“ и това е долное крѣсно; отъ него же крѣсно осталый край основы навождатъ въ нищѣлки и бърдо, а кѣту наведатъ, т. е. пропяхнать ниты основы прѣзъ забѣе бърда, полагають станъ за тъкання. *Пк. 85.* **Наведѣ са Навѣждамъ са Навождамъ са наклонюсь, наклонюсь; нагнусь, нагибаюсь:** Отъ коня да сѣ наведемъ, Лице твое да целивамъ. *М. 386.* Сѣ наведе китка да закаче. *М. 186.* Стои са отъ конче навожда, Злати абѣлки сбираше. *Д. 53, 8—13.* Неда си наведе до рамо-то царкынино. *Р. 55.* Коние или вытка толга (джиритъ) сѣ' млузгали тоже всадници единъ на другы и некуствѣмъ сѣ бранили, да отбѣгватъ ударъ кѣту сѣ' навѣждали въщо на една страна кони. *Пк. 98.* Драганъ са навѣлъ, прегърналъ майка си и цѣлувалъ я по челото. *З. 129.* Бѣдѣщая невѣста, коя вѣкы носи имя булка, кѣту изходи отъ онакъ стаа навожда ся и покланя по тры пѣти на сѣкы прагъ, прѣзъ колкото стаи примини. *Пк. 118.* Навела ся, като кобилица. *Ч. 190.* **Наведенъ Наведѣнъ** *пр. и прич.* наклонный, наклоненный: Страница, наведены камъ пладне и затулены съ планины откамъ сѣверъ, бывать по-топлы. *Л. Д. 1871 р. 232.* На една нивѣ еднаква наведенѣ камъ слѣнце-то черната прѣстъ ще бѣде по-топлойна отъ всички други стросве прѣстъ. *Л. Д. 1872 р. 244.* Трѣбува да гледаме да не принаме хранѣ-та си стоешкомъ (на крака) или въ тврьдѣ наведено положеніе. *Л. Д. 1873 р. 87.* Жьнѣтъ наведены. *Пк. 55.* Той не смѣялъ да ѣ отварне, а само вѣздишялъ съ наведена глава. *Л. Д. 1876 р. 182.*

Навѣди *гл. св.* **Навѣждамъ Навѣждамъ** *гл. да.* навѣшу, навѣщаю; посѣшу, посѣщаю: По-нарѣдко навѣждай пріатели ты си, ако искашъ повече да та почитать. *П. 17.* Веднажъ да го чюшь и пакъ ще ти ся поше, вѣрвай, да го навѣдишь. *Л. Д. 1871 р. 177.* Поиъ Прьванъ всякой день отдѣляше по единъ часъ да ги (училицата) наведи и прѣгледа кой що прави. *ib. 1869 р. 133.* Коломбъ навѣдилъ двѣ отъ тѣхъ колыбы и намѣрилъ у тѣхъ голема сиромашіа. *ib. 1873 р. 128.* Че отвожда само да навиди Амстердамъ въ Олландія.